

[Korsgaard.]

Naa, Tiderne udviklede sig paa en saadan Maade, at man maatte sige, at man kunde ikke opnaa, hvad man vilde gennem Svineregulering. Derfor kom Forslaget om Svinereguleringen forbundet med en Kornordning. Og igen arbejdede denne Kommissions Medlemmer sig sammen. Det er lige godt ikke helt ubehageligt en Gang imellem, som her, at blive Vidne til, at selv om det gaar ud over ens egne nærmeste Interesser, og selv om det maaske gaar ud over visse Vælgerinteresser, som kan staa denne eller hin nærmere eller fjernere, blev det dog i Kommissionen muligt at bøje Sindene imod hinanden, stort set ud fra Billighedshensyn, idet man enedes om en Indstilling, og denne Indstilling gik til Landbrugsministeren. Dens Skæbne kender De: Heller ikke den tog man i Virkeligheden det fjerneste Hensyn til.

Det er de Arbejdsvilkaar, som den — ja, som Landbrugsministeren byder voksne Mennesker at arbejde under. Ja, saa inviterede han os ganske vist til en Middag. Det kan jo være, at det skulde være Hæder, at det skulde være Betaling for et Arbejde, vi saa sandelig gjorde saa alvorligt og saa godt, som vi kunde. Det er altsaa den Situation, hvori vi med Hensyn til dette store Spørgsmaal befinder os.

Men i øvrigt vil jeg om selve Problemet gerne sige til det ærede Medlem Hr. Duborg, at jeg mener, han bedømmer Situationen forkert, naar han ikke kan indse, at det, der her handles om, er noget, som det danske Samfund som Samfund betragtet har tilkøbt sig over for England. Der er dog vel ingen, der tror, at den engelske Regering er saa uklog, at den vilde give os en kolossal pengemæssig Fordel, medmindre den troede, at engelske Interesser paa anden Maade vilde faa en Fordel, der i alt Fald ikke var saa lidt værd; og det faktiske er jo, at i den engelske Overenskomst er vi i mange Henseender gennem vor Handel, vor Industri og paa andre Omraader bundet til at gøre Indkøb i England, som naturligvis ogsaa gøres i England, men som ikke vilde blive gjort der, hvis man ikke paa den anden Side havde faaet denne for det danske Samfund saa overmaade vigtige Fordel, at vor Landbrugseksport er blevet sikret i saa høj Grad, som den er blevet det gennem Traktaten.

Jeg maa altsaa for saa vidt være uenig med det ærede Medlem Hr. Duborg. Og omvendt maa jeg for saa vidt være enig med den højtærede Minister, naar han siger, at det, der her uddeles, er noget,

som Samfundet som saadant og ikke Landbruget som isoleret Del deraf har tilkøbt sig.

Det er klart, at det var Forudsætningen, at det Monopol, vi her har faaet, denne overordentlig store økonomiske Gevinst, som det i Øjeblikket er, skulde tilfalde det nødlidende Landbrug. Men hvorledes skulde den fordeles inden for dette nødlidende Landbrug? Var det Mening, vilde noget honnet tænkende Menneske virkelig paastaa, at det paa noget Tidspunkt var Mening, at denne Fordel skulde tilfalde dem, der havde saa og saa lidt Jord, medens de, der havde mere Jord, intet skulde have, eller i givet Fald meget lidt? Det var den Betragtning, der i Landbokommissionen ikke kunde opretholdes fra nogen Side, og som der heller ikke blev gjort Forsøg paa at opretholde. Der var det danske Mænd, der handlede ud fra et Samfundssynspunkt. De erklærede, at denne Betragtning var uholdbar.

Disse forskellige Mennesker var selvfølgelig klar over, at her var der muligvis ikke Penge at tjene. Jeg har aldrig i mit Liv truffet en saa geme Ræsonnementsform som den, det ærede Medlem Retsstatsmanden gik ud fra i dette Problem. Den er saa gennem- ja, modbydelig kunde jeg fristes til at sige, og har nu for saa vidt ogsaa sagt det. Hvad er det, han vil? Han kalder paa de allersletteste Instinkter. Han vil ikke se, at denne Fordel er købt ved, at vel maa vi producere Svin, men samtidig siger vi til visse andre: I maa ikke producere dem. Det er jo Sandheden.

Ved Kvotaens Nedgang er Svinemængden blevet begrænset, og Begrænsningen har man foretaget efter den Lov, at visse kornproducerende Landmænd faar i hvert Fald ikke noget af denne Fordel. Jeg spørger som dansk Mand og som et Menneske, der i hvert Fald gerne vil have Lov til at betragte mig som retsindig: Er det retsindigt at uddele et saadant Monopol, til visse et Monopol skabt ikke gennem, at de har produceret Svin, men skabt gennem en Handel mellem det danske Samfund og det engelske, til dem, der tilfældigt i Forvejen producerer Svin, og saa lade den danske Jord ligge aaben, saaledes at det overhovedet, hvis denne Tilstand skal opretholdes, ikke kan betale sig at producere Korn paa dansk Jord? Er det ansvarsbevidst Handling først og fremmest af den siddende Regering? Jeg kan ikke begribe det, og der var jo altsaa heller ikke i Landbokommissionen nogen, der kunde begribe det.

Det, man nu altsaa gør, ja, det er, at